

Editorial

Představujeme listopadové číslo 2023

Vážené čtenářky, vážení čtenáři,

druhé číslo jedenáctého ročníku otevírá studie s názvem **Religiosity of Muslim Girls, Participation in Extracurricular Activities and Its Effects on Their Educational Aspiration: A Moderated Mediation Model** od autorky Shahidul Islam Sarker z University of Science & Technology v Bangladéši. Studie seznamuje čtenáře s problematikou religiozity muslimských dívek v Bangladéši. Autorka se zaměřuje na zkoumání vztahu mezi religiozitou muslimských dívek a jejich vzdělávacími aspiracemi. Významnou roli a zároveň zprostředkující úlohu v tomto vztahu hraje účast dívek na mimoškolních aktivitách, přičemž účast na těchto aktivitách pozitivně souvisí s mírou vzdělanostní aspirace dívek. Jako problém se tak ukazuje vyšší míra religiozity rodin, která mnohdy brání dívkám v účasti na mimoškolních aktivitách, což se dále odráží v nižších vzdělanostních aspiracích.

Podrobnou a myšlenkově cizelovanou **recenzi** knihy Jitky Lorenzové *Sociální pedagogika: Věda – praxe – profese* prezentuje Radim Šíp. Autor recenze předkládá řadu silných argumentů, které ukazují na to, že kniha Jitky Lorenzové je v mnoha ohledech mimořádným autorským počinem. Čtenáře tato recenze nenechá na pochybách, že se jedná o knihu, která bude zdobit český sociálně-pedagogický knižní fond.

V rubrice **Informace** přinášíme výsledek jedné z aktivit Asociace sociálních pedagogů. Publikujeme zde celou výzkumnou zprávu týmu autorů složeného ze zástupců Asociace sociálních pedagogů a Pedagogické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci. Výzkum se zaměřil na sociální pedagogy v českých školách. Toto téma je v zorném poli sociálních pedagogů (ať už z akademické sféry, či praxe) dlouhou dobu, a to zejména ve snaze o zavedení pozice sociálního pedagoga do zákona o pedagogických pracovnících, a s tím spojenou profesní legitimizaci sociálních pedagogů v českém školství. Výzkumná zpráva zpřehledňuje působení sociálních pedagogů ve školách v řadě oblastí od demografických charakteristik přes způsoby jejich financování až po činnosti sociálních pedagogů ve školách a spolupráci s dalšími kolegy a vedením školy. Jedná se o další argumentační materiál pro zavedení této pozice, která prokazatelně školám, na kterých sociální pedagog působí, prospívá. Úvodní slovo k této části zpracoval Jan Šmída z Asociace sociálních pedagogů.

Závěr listopadového čísla je věnován **vzpomínce** na A. Bůžka, který nás v dubnu letošního roku opustil a který patřil k neúnavným propagátorům sociální pedagogiky.

Časopis Sociální pedagogika, jak jsme psali v dubnovém čísle, završil deset let existence, což s sebou nutně přineslo potřebu bilancování. Reflexi naší práce v uplynulém období jsme zveřejnili v minulém čísle v úvodním textu s názvem *Quo vadis, Sociální pedagogiko?* Popisujeme zde mimo jiné trend, kterým je klesající počet zasílaných studií spolu s jejich snižující se autorskou kvalitou. Poukázali jsme však také na to, že časopis nabízí čtenářům řadu dalších rubrik (rozhovory, inspiraci ze zahraničí, informace o událostech a studijních programech, diskuse, polemiky, eseje aj.), které jsou u čtenářů úspěšné, a zaznamenáváme na ně pozitivní ohlasy. Nejen u nás, ale i v zahraničí vidíme, že praxe sociální pedagogiky se rozvíjí dynamičtěji než její teorie či produkce relevantních empirických poznatků základního a aplikovaného výzkumu, což se ve struktuře rubrik a obsahu časopisu rovněž odráží. Časopis vznikl proto, a tím je dosud u nás ojedinělý, abychom vytvářeli společný prostor pro rozvoj sociální pedagogiky jako vědy, studijního oboru i praxe. O naplnění tohoto cíle budeme usilovat i nadále.